

[Aksel Larsen.]

Flæsk og Korn for sig, men man maa undersøge det alt sammen paa een Gang — ja, saa maa man afgøre det paa politisk Maade, og da kan man ikke finde noget bedre Grundlag end de Englandspriser, Landbrugets egne Forhandlere har godkendt og sagt var acceptable.

I Landbrugsraaets Henvendelse maler man ganske vist en vis hornet Person paa Væggen, idet man siger, at hvis Rigsdagen gaar ind for de nugældende Priser som tilstrækkelige til at opretholde Produktionen, skal man ikke forvente, at det vil være muligt at opnaa bedre Priser for Eksporten til England, og man tilføjer, at en Gennemførelse af Regeringens Forslag derfor vil betyde mindre i Indtægt saavel for Landbruget som for hele Landet. Det vidner om en mærkværdig smalsporet Tankegang. Jeg er godt klar over, at man har begaaet den meget store Fejl under Forhandlingerne med England om Priserne paa vore Landbrugsprodukter at tale om, hvad de danske Landmænd nødvendigvis maatte have, for at det kunde betale sig for dem at producere. Mig bekendt har Englænderne aldrig — det drejer sig om at sælge engelske Produkter til Danmark — givet sig til at argumentere om, hvad det koster at producere disse Produkter, men de har blot sagt: vi vil have den og den Pris, som vi regner for Verdensmarkedets Pris, og hvis I ikke vil betale den, faar I ingenting.

Vi har af Landbrugsministeren her i Tinget faaet at vide — jeg tror vist noget tydeligere af den højtærede Udenrigsminister —, at vort Smør og vort Bacon er Dollarvarer; det er lige saa godt som haard Valuta eller endnu bedre. Handelsforhandlingerne med England burde have været ført paa det Grundlag, at man sagde: *Det kan vi opnaa for Varerne andetsteds, og hvis England vil have dem, maa det betale samme Pris.* Man burde naturligvis samtidig have gjort det, som vi Gang paa Gang har slaaet til Lyd for, men som man ikke har villet gøre, nægte at indgaa paa nogen Salgs- og Prisaftale med England, medmindre Aftalen blev gensidig, medmindre man vidste, hvilke Varer man kunde faa til Gen-gæld, og hvilke Priser man skulde betale for dem. Hvis man indstillede sig paa kun at føre Prisforhandlinger med England paa Grundlag af, hvad det kan antages at koste at producere et Kilogram Smør og et Kilogram Bacon, vil det naturligvis faa Betydning, hvilket Afregningstal man fastsætter her. Men det er jo ikke det, det drejer sig om. Selv om vi saa 117 Gange kan bevise, at

Englænderne kan producere Kul saa og saa meget billigere, end hvad de har forlangt af os, sætter de ikke derfor Kulprisen ned; de sætter Kulprisen saa højt, som de paa nogen som helst Maade kan komme til at sætte den. Det er købmandsmæssigt at gøre det, og lad os optræde lige saa købmandsmæssigt, navnlig naar vi har den højtærede Udenrigsministers Ord for, at Smørret er endnu bedre end Dollar i international Handel og Vandel. Det forekommer mig derfor, at Landbrugsraadets Argumentation, hvad Smør- og Flæskepriserne angaar, ikke har nogen Vægt, og at man ikke kan tage Hensyn til den.

Jeg mener, der kan forhandles paa Grundlag af det Lovforslag, den højtærede Landbrugsminister har forelagt, men jeg tror, han skulde gaa et Skridt videre, end han er gaaet, og tilslutte sig vort Synspunkt, at hvis man fra Landbrugets Side vil have en politisk Afgørelse og ikke vil lade Priskontrolraadet tage sig af Sagen, maa man blive staaende ved den Pris, Landbrugets egne Forhandlere i London har erklæret er tilstrækkelig for Smør og for Flæsk. Det vil bevirke, at den Overpris, som betales af Tredieland for disse Produkter — og det er jo ikke helt smaa Beløb —, vil komme til at gaa ind i Statskassen og kan anvendes til at bestride en væsentlig Del, maaske største Delen af Udgifterne ved at holde Forbrugerpriserne nede herhjemme. Jeg er ganske enig med Regeringen i, at det ikke gaar an, at disse Forbrugerpriser stiger. Hvis man vælger den af mig skitserede Vej, tror jeg, at man samtidig maa indstille sig paa at forhindre en Prisstigning paa Kornet og at sikre, at det kornkøbende Landbrug faar sine Foderstoffer til en rimelig Pris. Det kan naturligvis ikke gaa an, at man holder Priserne paa animalske Produkter nede paa et rimeligt Niveau, hvis man samtidig lader Kornpriserne og dermed Foderstofpriserne stige til et urimeligt Niveau. Paa dette Grundlag er vi villige til at forhandle om Sagerne; paa dette Grundlag kan vi tilsige vor Medvirking til Lovforslagets hurtige Behandling.

Hans Hansen (Rørby): Det foreliggende Lovforslag om Tilskud til Forbrugerprisen paa Smør og Flæsk indeholder et nyt Princip, idet man gaar bort fra Gennemsnits-eksportpriserne over til kun at udregne Afregningstallet paa Grundlag af de Priser, der opnaas i England. Det, der opnaas ved Lovforslaget, er, som det fremgaar af Bemærkningerne, at medens Staten før gav et Tilskud paa ca. 90 Mill. Kr. til Nedbringelse af Prisen paa Smør og Flæsk, vil Statstilskuddet nu komme ned paa ca. 76